

Literaire bijlage bij
Mijn weekblad

James Matthew Barrie (1860-1937)

J.M. Barrie was een Schotse excentriekeling die van zichzelf zei "zo dun als een potlood, maar niet zo lang" te zijn. Sir James Barrie is vooral beroemd is geworden door zijn schepping van Peter Pan, het jongetjes dat niet ouder kon worden en dat hij als het evenbeeld van zichzelf beschouwde. Hij bedacht Peter Pan oorspronkelijk voor de kinderen van het echtpaar Llewelyn Davies die hij in Kensington Gardens ontmoet had toen hij zijn hond Porthos uitliet. Hij was met hun ouders bevriend geraakt.

Als auteur wordt hij vaak geciteerd. Een paar voorbeelden:

Als je zon brengt in je leven van anderen, kun je de stralen niet weghouden van jezelf.

Elke keer als een kind zegt 'ik geloof niet in feeën' valt ergens een kleine fee dood neer.

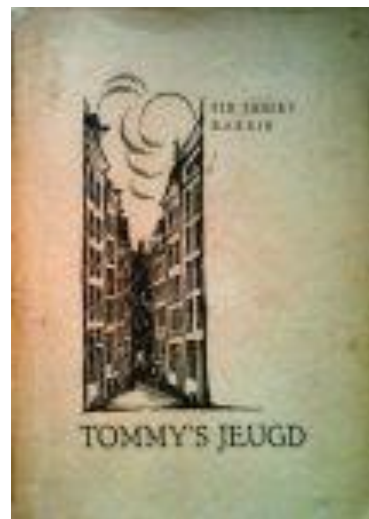
God gaf ons ons geheugen opdat we rozen in december zouden kunnen hebben.

Probeer altijd iets vriendelijker te zijn dan nodig.

1896

James Barrie *Tommy's Jeugd*

Toen de gevierde Tommy voor het eerst in beeld kwam zat hij op een vuile Londense stoep, gekleed in lompen die alles waren wat hij had. Hij was vijf jaar oud. Dat ondoorgroendelijke gezicht, dat de mannen later in de club onrustig maakte en zelfs de dames verbaasde. Hij leek ontoegankelijk voor de liefde, behalve wanneer hij glimlachte naar een van zijn mooie gedachten. Soms stopte hij bij een open deur om naar een stoofpot te snuffelen, maar hij heeft nooit gevraagd voor iets; Zijn moeder had hem gewaarschuwd en hij droeg haar bevel met enthousiasme. Hij wees aanbiedingen af voordat ze gemaakt werden. Als hij bij het passeren van een kamer de geur van gebakken vis kon ruiken, zou hij roepen: "Ik weet niets van uw visen," of weemoedig: "Ik heb geen honger," of nog weemoediger: "Mijn moeder zegt dat ik geen honger heb." Zijn moeder hoorde dit en was boos. Ze huilde dat hij de burens had laten weten wat ze zo graag wilde verbergen, maar wat hij had verraden. Tommy kon er geen wijs uit, en toen hij haar argeloos ondervroeg, drukte zij hem met plotse linge passie aan haar platte borst, en keek hem lang en jammerlijk aan en wrong haar handen.

Het is een van mijn dierbaarste jeugdherinneringen, deze uitgaven van Spaarnestad in 1938. Ik citeer het begin van het boek.